

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.»

Samtidig med forelæggelsen for straffelovrådet blev justitsministeriets lovudkast udsendt til høring hos en række myndigheder og organisationer. De afgivne udtalelser er af justitsministeriet fremsendt til straffelovrådet. En oversigt over udtalelserne er givet nedenfor under punkt 2.

Straffelovrådet har behandlet lovudkastet i 7 møder og har i et af disse møder haft drøftelser med repræsentanter for Det kriminalpræventive Råd, bl.a. om de tekniske muligheder for anvendelse af overvågningsudstyr.

Ved afgivelsen af denne udtalelse har straffelovrådet haft følgende sammensætning: Professor, dr. jur. Knud Waaben (formand), advokat Jørgen Bang, retspræsident Kurt Haulrig, fængselsinspektør, lic. jur. Ole Ingstrup, rigsadvokat Per Lindgaard og kst. afdelingschef i justitsministeriet Michael Lunn, der tillige varetager ledelsen af rådets sekretariat.

Hvervet som sekretær for rådet er varetaget af fuldmægtig i justitsministeriet Michael Elmer.

2. Svarene på justitsministeriets høring over lovudkastet.

Der er indhentet udtalelser over justitsministeriets lovudkast fra samtlige ministerier, fra præsidenterne for Østre og Vestre landsret, Københavns byret og retterne i Århus, Odense og Ålborg, Den danske Dommerforening, dommerfuldmægtigforeningen, registertilsynet, rigsadvokaten, Det kriminalpræventive Råd, rigspolicefen, politidirektøren i København, Foreningen af politimestre i Danmark, politifuldmægtigforeningen, Dansk Kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund og advokatrådet.

De fleste høringsmyndigheder har ikke bemærkninger til lovudkastet. I de øvrige høringssvar er det et gennemgående træk, at høringsinstanserne begrænser deres udtalelse til at vedrøre lovudkastets udformning eller giver udtryk for, at det er et politisk spørgsmål, om der bør gennemføres en retlig regulering af adgangen til TV-overvågning, og ikke udtaler sig herom.

2.1. Almindelige bemærkninger i høringsudtalelserne.

Rigsadvokaten, der har hørt statsadvokaterne, henviser i sit høringssvar indledningsvis til sin

skrivelse af 19. december 1980, hvori der blev peget på en række behov for at gennemføre TV-overvågning, og hvori det fremhævedes, at det er et vurderingsspørgsmål af politisk karakter, om hensynet til kriminalitetsforebyggelse opvejes af de modstående hensyn til privatlivets fred. Rigsadvokaten udtaler dernæst, at det nu foreliggende udkast imødekommer de tidligere påpegede berettigede behov for TV-overvågning enten ved undtagelsesreglerne i § 2 eller tilladelsesmuligheden efter § 3. Der peges endvidere på, at det i stedet for en forbudsregel med undtagelser og dispensationsadgang måske ville være mere hensigtsmæssigt at imødekomme lovforslagets sigte ved en regel om, at politiet – evt. efter forhandling med kommunalbestyrelsen – kan forbyde TV-overvågning, der ikke kan anses for motiveret af et rimeligt behov derfor, suppleret af regler om skiltning og udslettelse af optagelser efter en kortere frist.

Politimesterforeningen og politidirektøren i København finder det ikke dokumenteret, at der er behov for en lovgivning på det pågældende område. Det fremhæves bl.a. som en generel betragtning, at kriminalpræventive hensyn taler for, at der i hvert fald i et vist omfang er adgang til at lade foretage TV-overvågning af særligt udsatte steder. Det anføres endvidere, at de væsentligste betænkeligheder ved TV-overvågning formentlig består i risikoen for (systematisk) registrering og udbredelse af det indsamlede materiale, og at registerlovgivningen og straffelovens kap. 27 på disse områder indeholder regler, der beskytter den enkelte borgers integritet. Såfremt lovgivningsmagten imidlertid finder det nødvendigt at opstille yderligere begrænsninger på dette område, kan foreningens bestyrelse anbefale, at det sker ved gennemførelse af en særlig lovgivning i hovedsagen efter de retningslinier, som udkastet er udtryk for.

En dommer ved retten i Odense finder, at ingen kan tage anstød af, at der gennemføres TV-overvågning i kriminalpræventivt øjemed, hvis der i gågader og andre områder skiltes med, at TV-overvågning finder sted.

Advokatrådet ville have fundet det rigtigst, om en lovgivning om TV-overvågning havde hvilet på en samlet vurdering af behovet for og betænkelighederne ved elektronisk overvågning i samfundet.

2.2. Høringsudtalelserne vedrørende lovudkastets enkelte bestemmelser.

Til § 1.